

Sygn. akt IV U 361/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 grudnia 2016r. w S.

odwołania A. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 marca 2016 r. (Nr (...))

w sprawie A. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu A. D. przysługuje prawo do emerytury od dnia 01 lutego 2016 r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz A. D. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 361/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 marca 2016r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 748 ze zm.) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), odmówił A. D. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Do pracy w szczególnych warunkach zaliczono okres zatrudnienia od 12 września 1973r. do 31 stycznia 1976r. w (...), tj. 2 lata, 4 miesiące i 19 dni (decyzja z 30.03.2016r., k. 35 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony A. D., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury. Ubezpieczony wniósł o zaliczenie do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w M. od 6 lutego 1976r. do 17 stycznia 1989r. oraz od 20 stycznia 1989r. do 13 maja 1989r., gdzie

wykonywał prace operatora wózka i w charakterze obsługującego urządzenia. Powołany zakład pracy specjalizował się w produkcji materiałów izolacyjnych na bazie azbestu, w tym eternitu. Na okoliczność, że praca ta była wykonywana w warunkach szkodliwych przy produkcji materiałów izolacyjnych, gdzie głównym składnikiem był azbest, wnioskowano o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków (odwołanie, k. 2-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując przepisy prawa i argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 5-7 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. D. w dniu (...) ukończył 60 lat. W dniu 23 lutego 2016r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury.

Na podstawie dołączonych do wniosku dokumentów organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 1 stycznia 1999r. staż ubezpieczeniowy po uzupełnieniu pracą w gospodarstwie rolnym w łącznym wymiarze 25 lat. Do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczono okres zatrudnienia wnioskodawcy w (...) od 12 września 1973r. do 31 stycznia 1976r., tj. 2 lata, 4 miesiące i 19 dni. Zaskarżoną decyzją z dnia 30 marca 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury, gdyż do dnia 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (decyzja z 30.03.2016r., k. 35 akt emerytalnych).

Ubezpieczony A. D. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w M. w okresie od 6 lutego 1976r. do 17 stycznia 1989r. na stanowisku operatora urządzeń i kierowcy wózka widłowego, zaś w okresie od 20 stycznia 1989r. do 13 maja 1989r. jako operator wózka (świadczenia pracy, k. 11-12 akt emerytalnych). Wskazany zakład pracy zajmował się produkcją płyt izolacyjnych, w tym płyt płaskich azbestowych, a także eternitu. Ubezpieczony w pierwszym okresie zatrudnienia w w/w Przedsiębiorstwie pracował przy obsłudze urządzenia służącego do przycinania płyt płaskich azbestowych (maszyna nazywała się sztanca), natomiast po około 3 latach przeszedł na stanowisko operatora wózka widłowego i jego praca polegała na przywożeniu azbestu z magazynu na produkcję, a następnie odwożeniu eternitu do magazynu. W ostatnich 3 miesiącach jako operator wózka widłowego zajmował się przewożeniem gotowego eternitu z magazynu na rampę służącą do załadunku samochodów ciężarowych. Praca ubezpieczonego na w/w stanowiskach była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (zeznania świadków J. K. i Z. K., k. 21v-22 akt sprawy; zeznania ubezpieczonego A. D., k. 26v akt sprawy).

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność bezsporna, nadto: raport z analizy konta, k. 24 akt emerytalnych, zeznania ubezpieczonego, k. 26v akt sprawy).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach organu rentowego oraz aktach osobowych ubezpieczonego, jak również na podstawie zeznań świadków J. K. i Z. K. oraz zeznań ubezpieczonego A. D., które oceniono jako w całości wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego A. D. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 j.t.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r., osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl powołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Poza sporem pozostawało, że wnioskodawca osiągnął wymaganą ustawą wiek w dniu 3 lutego 2015r., nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy, wykazując 25 lat okresów składkowych uzupełnionych okresem pracy w gospodarstwie rolnym.

Do stażu pracy w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu okres 2 lat, 4 miesięcy i 19 dni, czyli okres zatrudnienia w (...) od 12 września 1973r. do 31 stycznia 1976r. A. D. wnosił o zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach dwóch okresów zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w M. od dnia 6 lutego 1976r. do 17 stycznia 1989r. oraz od 20 stycznia 1989r. do 13 maja 1989r., tj. w wymiarze 13 lat, 3 miesięcy i 6 dni. Zebrany w sprawie materiał dowodowy, w postaci dokumentów znajdujących się w aktach osobowych, aktach organu rentowego oraz spójnych i wiarygodnych zeznań świadków J. K. i Z. K., jak również zeznań ubezpieczonego, dał podstawy do uznania, iż w spornym okresie wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał pracę początkowo jako operator urządzenia do przycinania płyt płaskich (sztancy), a później na stanowisku operatora wózka widłowego. Nie budzi wątpliwości, że wskazany zakład pracy zajmował się produkcją płyt zarówno płaskich azbestowych, jak i eternitu. Powyższe okresy zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie (...) w M. podlegały zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach, gdyż odpowiadają rodzajowo pracy ujętej w wykazie A, dziale V pod pozycją 12 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jako prace przy produkcji materiałów azbestowo-cementowych. Dodatkowo warto wspomnieć, że w zarządzeniu nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty (Dz. Urz. MB z 1983r. Nr 3 poz. 6), stanowiącym akt wykonawczy do w/w rozporządzenia Rady Ministrów, w załączniku nr 1 w dziale V poz. 12 pkt 5 wymieniono stanowisko operatora urządzeń obróbkowych, do których niewątpliwie należy zaliczyć maszynę do przycinania płyt płaskich azbestowych, zaś w pkt 7 ujęto stanowisko operatora mechanicznego sprzętu transportowego, którym bezsprzecznie jest wózek widłowy. Nie budzi zatem wątpliwości, że po doliczeniu w/w okresów zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w M. (13 lat, 3 miesiące i 6 dni) do stażu pracy w szczególnych warunkach dotychczas uznanego przez organ rentowy (2 lata, 4 miesiące i 19 dni) A. D. na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Całokształt okoliczności niniejszej sprawy pozwolił zatem uznać, że ubezpieczony w momencie złożenia wniosku o emeryturę spełniał wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do tego świadczenia określone w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do emerytury od dnia 1 lutego 2016r., tj. od miesiąca złożenia wniosku o emeryturę.

O kosztach procesu Sąd orzekł, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art.98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r. poz. 1800), obowiązującego w chwili wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji wyroku.